

Informe justificatiu de la necessitat d'un taxa de recollida de residus municipals

La Directiva 2018/851 del Parlament Europeu i del Consell del 30 de maig de 2018 sobre els residus, recull l'ambició de la Unió per avançar cap a una economia circular a través de la millora de la preparació per a la reutilització i el reciclatge dels residus. En aquest sentit, la mateixa directiva estableix que la gestió dels residus ha de millorar-se i transformar-se en una gestió sostenible de la matèries primeres per a protegir i millorar la qualitat del medi ambient, la salut humana i garantir la utilització eficient i racional dels recursos per promoure els principis de l'economia circular. La directiva estableix que la gestió dels residus municipals requereix un sistema de gestió molt complex que comprèn un sistema de recollida eficient, un sistema de classificació eficaç i una traçabilitat adequada dels fluxos de residus, el compromís actiu de la ciutadania i de les empreses, unes infraestructures adaptades a la composició específica dels residus i un sistema de finançament elaborat.

A més a més, l'esmentada Directiva fixa uns objectius en relació a la preparació per a la reutilització i el reciclatge per part dels estats membres del 55% pel 2025, del 60% pel 2030 i del 65% pel 2035.

Per la seva banda, el Programa general de prevenció i gestió de residus i recursos de Catalunya 2020 (PRECAT20) estableix com a prioritats: intensificar les mesures que es desenvolupen des de fa temps per a la millora en la quantitat i qualitat de la recollida selectiva de la FORM (fracció orgànica dels residus municipals) i en general per a la resta de fraccions, mitjançant l'avenç que suposaria la implantació progressiva i generalitzada de sistemes de recollida més eficients, especialment aquells que permeten la identificació i l'assumpció de la coresponsabilitat dels generadors, com els sistemes de recollida porta a porta; estudiar i avaluar altres sistemes, de més recent aparició, que trenquen l'anonimat i faciliten una optimització de la recollida de residus com el de contenidors tancats amb identificació i sistemes d'obertura per targeta o xip; Potenciar les recollides comercials i de grans generadors o de generadors singulars, degut al seu enorme potencial i atès que la seva contribució representaria un avenç quantitatiu significatiu en l'assoliment d'objectius .

En la declaració "Noves polítiques municipals i metropolitanes en recollida de residus", aprovada per unanimitat pel Consell Metropolità de l'AMB el 23 de desembre de 2016, es va establir el compromís dels municipis d'estabilitzar i reduir la generació de residus municipals i augmentar els nivells de recollida selectiva per tal d'assolir els objectius de la Directiva de residus i del PRECAT. Així mateix, s'explicita en aquesta declaració la necessitat de fer visible el cost del sistema de gestió dels residus, tant pel que fa a la recollida domiciliària com en relació al tractament, recomanant que es tendeixi a

avançar cap al pagament per generació en la recollida selectiva, tant domiciliària com comercial.

D'altra banda, el Programa Metropolità de Prevenció i Gestió de Recursos i Residus Municipals 2017-2025 determina que **“caldrà que al 2025 els municipis hagin incorporat un sistema de pagament per ús del servei de recollida i s'hagi establert un marc de col·laboració entre l'AMB i els municipis per tal de poder modular també la TMTR a escala individual en funció del comportament de recollida selectiva. En el cas dels municipis que no disposin de taxa de recollida de residus per a domicilis caldrà implantar, com a mínim, una taxa que permeti establir sistemes de bonificació.**

Així al febrer de 2019 es signa l'Acord Metropolità pel Residu Zero que compromet als municipis metropolitans a, entre d'altres, disposar al 2021 d'una taxa de recollida pels usuaris domèstics, o haver desplegat al 2025 sistemes d'individualització de la recollida domèstica que cobreixin el 100 % de la població.

Tanmateix, l'article 20 del “Real Decreto Legislativo 2/2004, de 5 de marzo, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales” (TRLHL) preveu que les entitats locals puguin establir taxes per la prestació de serveis públics de competència local que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular l'obligat tributari, quan per aquests serveis o activitats concorrin qualsevol de les següents circumstàncies: i) no ésser de sol·licitud o recepció voluntària per als obligats tributaris, o ii) no ésser prestades o realitzades pel sector privat, estigui o no establerta la seva reserva a favor del sector públic conforme a la normativa vigent.

L'apartat 4 de l'article 20 conté una relació exemplificativa dels serveis i les activitats pels quals les entitats locals podran establir taxes. Entre aquestes inclou:

“s) Recollida de residus sòlids urbans, tractament i eliminació d'aquests, buidatge de pous negres i neteja en carrers particulars.”

Així mateix, la Ley 7/2022, de 22 de abril, de residuos y suelos contaminados para una economía circular estableix, en el seu article 11.3. que “las entidades locales establecerán, en el plazo de tres años a contar desde la entrada en vigor de esta ley, una tasa o, en su caso, una prestación patrimonial de carácter público no tributaria, específica, diferenciada y no deficitaria, que permita implantar sistemas de pago por generación (...)”. És a dir, s'estableix el caràcter obligatori de les taxes o figures recaptatòries equivalents, així com l'obligació de que aquestes no siguin deficitàries, establint un període màxim de tres anys per a donar compliment a aquestes obligacions que finalitza el 10 d'abril de 2025.

La Ley 7/2022 introdueix per primer cop en una llei estatal la terminologia de pagament per generació. L'Annex 5 inclou instruments econòmics per incentivar l'aplicació de la jerarquia de residus i entre ells: "Sistemas de pago por generación de residuos («pay-as-you-throw») que impongan tasas a los productores de residuos según la cantidad real de residuos generados y proporcionen incentivos para la separación en origen de los residuos reciclables y para la reducción de los residuos mezclados".

Seguidament, el propi article 11.3. de la llei prossegueix que les taxes o prestacions patrimonials de caràcter públic no tributari hauran de reflectir: "el coste real, directo o indirecto, de las operaciones de recogida, transporte, tratamiento de los residuos, incluidos la vigilancia de estas operaciones y el mantenimiento y vigilancia posterior al cierre de los vertederos, las campañas de concienciación y comunicación, así como los ingresos derivados de la aplicación de la responsabilidad ampliada del productor, de la venta de materiales y de energía".

En tot aquest context, els municipis de l'Estat estan avançant en aflorar aquests tributs (si no els tenen), en assegurar la necessària recaptació i en fer-los cada com més propers a l'objectiu últim de pagament per generació. És en aquesta línia que ja va anticipar-se l'Ajuntament de Barcelona en la taxa de residus instaurada l'any 2020 i modificada en exercicis posteriors. I en aquesta línia vol seguir avançant mitjançant l'aprovació de la taxa pel servei de recollida de residus municipals generats en els domicilis particulars per a 2025, recollint les noves disposicions de la Ley 7/2022.

En aquest sentit, cal tenir en consideració que enguany els costos del servei de recollida de residus han sofert un increment substancial a causa de la primera revisió de preus del contracte de serveis de neteja de l'espai públic i recollida de residus municipals (2019-2027), amb mesures de contractació pública sostenible, pel que és necessari actualitzar al 2025 les tarifes actualment vigents per donar compliment a la Ley 7/2022 en el termini establert.

A partir dels antecedents ja explicats neix la necessitat i l'oportunitat de la norma en qüestió amb l'objectiu de gravar la prestació del servei de recollida de residus municipals, visualitzant els costos de prestació d'aquest servei i promovent la recollida selectiva i la reutilització de residus, afavorint els comportaments de la ciutadania i ajudant a assolir així els objectius fixats per la Directiva de residus per a 2020. Així mateix, cal donar compliment també als compromisos assolits per l'Ajuntament en el marc de l'Àrea Metropolitana de Barcelona en aquesta matèria.

D'acord amb les dades de l'any 2022, de les 749.932,9 tones de residus que es varen generar a la ciutat, només un 39,8% (298.237,6 tones) procedien de la recollida selectiva.

Torrent de l'Olla, 218-220
08012 Barcelona
www.barcelona.cat

És per això que cal mobilitzar tots els instruments necessaris per tal d'assolir els objectius de reciclatge fixats per la Directiva de residus i un dels que pot incidir de forma decisiva és l'aprovació d'una regulació fiscal que pugui establir incentius per a totes aquelles persones que participin de la recollida selectiva.

CARLOS
VÁZQUEZ
GONZÁLEZ-
ROMÁN - DNI
[REDACTED]
(TCAT)

Signat digitalment
per CARLOS
VÁZQUEZ
GONZÁLEZ-
ROMÁN - DNI
[REDACTED]
Data: 2024.07.04
17:46:29 +02'00'

Carlos Vázquez
Director
Serveis de Neteja i Gestió de Residus Serveis

Vist i plau

Maria Sonia Frias
Rollon - DNI
[REDACTED] (TCAT)

Signat digitalment per Maria
Sonia Frias Rollon - DNI
[REDACTED] (TCAT)
Data: 2024.07.05 13:04:11
+02'00'

Sònia Frias
Gerent
Urbans i Manteniment de l'Espai Públic
Àrea de Mobilitat, Infraestructures i
Serveis Urbans